

Torek, 12. februar 2019

P8_TA(2019)0082

Trajnostna raba pesticidov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 12. februarja 2019 o izvajanju Direktive 2009/128/ES o trajnostni rabi pesticidov (2017/2284(INI))

(2020/C 449/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 850/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (uredba o mejnih vrednostih ostankov pesticidov) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju člena 191 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju evropske ocene izvajanja uredbe in njenih zadevnih prilog, ki jo je služba Evropskega parlamenta za raziskave (EPRS) objavila aprila 2018,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 98/24/ES z dne 7. aprila 1998 o varovanju zdravja in zagotavljanju varnosti delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti kemičnim dejavnikom pri delu ⁽⁷⁾ in Direktive 2004/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o varovanju delavcev pred nevarnostmi zaradi izpostavljenosti rakotvornim ali mutagenim snovem pri delu ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 71.

⁽²⁾ UL L 158, 30.4.2004, str. 7.

⁽³⁾ UL L 70, 16.3.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 136, 29.5.2007, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 608.

⁽⁷⁾ UL L 131, 5.5.1998, str. 11.

⁽⁸⁾ UL L 229, 29.6.2004, str. 23.

Torek, 12. februar 2019

- ob upoštevanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (direktiva o habitatih) ⁽¹⁾ in Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (direktiva o prosto živečih pticah) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive Komisije 2009/90/ES z dne 31. julija 2009 o določitvi strokovnih zahtev za kemijsko analiziranje in spremljanje stanja voda v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2009/127/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembah Direktive 2006/42/ES glede strojev za nanašanje pesticidov ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2013/39/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o spremembi direktiv 2000/60/ES in 2008/105/ES v zvezi s prednostnimi snovmi na področju vodne politike ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi pravil o podpori za strateške načrte, ki jih pripravijo države članice v okviru skupne kmetijske politike (strateški načrti SKP) in se financirajo iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ter o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (COM(2018)0392),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o kmetijstvu in trajnostnem upravljanju voda v EU (SWD(2017) 0153),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 12. julija 2006 z naslovom „Tematska strategija o trajnostni rabi pesticidov“ (COM(2006)0373 – SEC(2006)0894 – SEC(2006)0895 – SEC(2006)0914) ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2016 o krepitvi inovacij in gospodarskem razvoju pri evropskem upravljanju kmetij v prihodnje ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2016 o tehnoloških rešitvah za trajnostno kmetijstvo v EU ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. februarja 2017 o pesticidih biološkega izvora z majhnim tveganjem ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. oktobra 2017 o osnutku izvedbene uredbe Komisije o obnovitvi odobritve aktivne snovi glifosat v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ter o spremembi Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. marca 2018 o možnostih in izzivih za čebelarstvo v EU ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ UL L 206, 22.7.1992, str. 7.

⁽²⁾ UL L 20, 26.1.2010, str. 7.

⁽³⁾ UL L 330, 5.12.1998, str. 32.

⁽⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 201, 1.8.2009, str. 36.

⁽⁶⁾ UL L 310, 25.11.2009, str. 29.

⁽⁷⁾ UL L 226, 24.8.2013, str. 1.

⁽⁸⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52006DC0372&from=EN>

⁽⁹⁾ UL C 86, 6.3.2018, str. 62.

⁽¹⁰⁾ UL C 86, 6.3.2018, str. 51.

⁽¹¹⁾ UL C 252, 18.7.2018, str. 184.

⁽¹²⁾ UL C 346, 27.9.2018, str. 117.

⁽¹³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0057.

Torek, 12. februar 2019

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2018 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 o fitofarmaceutskih sredstvih ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju tekoče evropske ocene izvajanja Direktive 2009/128/ES o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov in poročila službe Evropskega parlamenta za raziskave (EPRS) z dne 15. oktobra 2018,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1185/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o statističnih podatkih o pesticidih ⁽²⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju Uredbe (ES) št. 1185/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o statističnih podatkih o pesticidih (COM(2017)0109),
- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča iz leta 2014 z naslovom „Vključitev ciljev vodne politike EU v SKP: delni uspeh“,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 10. oktobra 2017 o nacionalnih akcijskih načrtih držav članic in napredku pri izvajanju Direktive 2009/128/ES o trajnostni rabi pesticidov (COM(2017)0587),
- ob upoštevanju poročila Generalnega direktorata Komisije za zdravje in varnost hrane (GD SANTE) iz oktobra 2017 o pregledu o izvajanju ukrepov držav članic za doseganje trajnostne rabe pesticidov v skladu z Direktivo 2009/128/ES ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. novembra 2016 z naslovom Novi ukrepi za trajnostno prihodnost Evrope – Evropsko ukrepanje za trajnost (COM(2016) 0739),
- ob upoštevanju sedmega okoljskega akcijskega programa ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju poročila posebnega poročevalca ZN 2017 o pravici do hrane, pripravljenega na podlagi resolucij Sveta ZN za človekove pravice 6/2, 31/10 in 32/8 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju izvedbenega načrta za večjo dostopnost fitofarmaceutskih sredstev z nizko stopnjo tveganja in hitrejšo izvajanje integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, ki ga je pripravila strokovna skupina za trajnostno rabo fitofarmaceutskih sredstev in ga je potrdil Svet 28. junija 2016 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju resolucije francoskega senata z dne 19. maja 2017 za omejitev rabe pesticidov v Evropski uniji ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2019 o postopku Unije za registracijo pesticidov ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju znanstvene študije o biomasi letečih žuželk, objavljene 18. oktobra 2017 ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika, člena 1(1)(e) in Priloge 3 sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku odobritve samoiniciativnih poročil,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0356.

⁽²⁾ UL L 324, 10.12.2009, str. 1

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=114

⁽⁴⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 171.

⁽⁵⁾ <http://www.pan-uk.org/site/wp-content/uploads/United-Nations-Report-of-the-Special-Rapporteur-on-the-right-to-food.pdf>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10041-2016-ADD-1/en/pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.senat.fr/leg/ppr16-477.html>

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0023.

⁽⁹⁾ Caspar A. Hallmann et al., „More than 75 % decline over 27 years in total flying insect biomass in protected areas“ (V 27 letih je skupna biomasa letečih žuželk na zavarovanih območjih upadla za več kot 75 %), znanstvena revija PLOS, 18 oktober 2017 – <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

Torek, 12. februar 2019

- ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenja Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A8-0045/2019),
- A. ker Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta o trajnostni rabi pesticidov (v nadaljnjem besedilu: Direktiva) določa vrsto ukrepov za doseganje trajnostne rabe pesticidov v EU z zmanjševanjem tveganj in učinkov rabe pesticidov na zdravje ljudi in okolje ter spodbujanjem uporabe integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi in alternativnih tehnik ali pristopov k varstvu rastlin, kot so nekemične alternative pesticidom ali fitofarmacevtska sredstva z nizko stopnjo tveganja, kot so določena v Uredbi (ES) št. 1107/2009, namen česar je zmanjšanje odvisnosti od pesticidov ter ohranjanje zdravja ljudi in živali ter okolja;
- B. ker je Direktiva dragoceno orodje za zagotavljanje, da so okolje, ekosistemi ter zdravje ljudi in živali dobro zavarovani pred nevarnimi snovmi v pesticidih, hkrati pa zagotavlja trajnostne in ekološke rešitve za večji in bolj raznolik nabor orodij za odpravo in preprečevanje izgub pridelka zaradi škodljivcev, bolezni, plevelov in invazivnih tujerodnih vrst ter za boj proti vse večji odpornosti patogenov; ker je popolno in celostno izvajanje Direktive predpogoj za doseg visoke stopnje varstva, izvedbo prehoda na trajnostno kmetijstvo, proizvodnjo varne in zdrave hrane in za nestrupeno okolje, ki bo zagotavljalo visoko raven varovanja zdravja ljudi in živali;
- C. ker je sicer mogoče z integriranim varstvom rastlin preprečevati izgube pridelka zaradi škodljivih organizmov, vendar je njegov glavni namen uporabnikom pesticidov omogočiti, da začnejo uporabljati prakso in proizvode, katerih tveganje za zdravje ljudi in okolje je manjše, kot je določeno v členu 14 direktive; ugotavlja, da številne študije kažejo na to, da je mogoče uporabo pesticidov bistveno zmanjšati, ne da bi to negativno vplivalo na pridelek;
- D. ker je Direktivo treba brati v povezavi z drugima dvema glavnima zakonodajnim aktoma, s katerima je zajet celoten življenjski cikel pesticida, in sicer od njegovega dajanja v promet (Uredba (ES) št. 1107/2009) do določitve mejnih vrednosti ostankov (Uredba (ES) št. 396/2005); ker je zato nemogoče doseči cilj Direktive glede varovanja zdravja ljudi in varstva okolja pred tveganji, povezanimi z rabo pesticidov, ne da bi se v celoti izvajal in ustrezno uveljavljal celotni „sveženj o pesticidih“;
- E. ker bi morale Komisija in države članice, da bi zmanjšale tveganja in vplive rabe pesticidov na zdravje ljudi in okolje, obravnavati vprašanje ponarejenih in nezakonitih pesticidov, pa tudi skrb vzbujajoče vprašanje uvoženih kmetijskih proizvodov, obdelanih s kemikalijami, ki so v EU prepovedane ali omejene;
- F. ker sedanje prakse Komisije in držav članic glede odobritve aktivnih snovi in registracije fitofarmacevtskih sredstev niso združljive s cilji in namenom Direktive; ker te sedanje prakse ovirajo doseganje najvišje možne stopnje varstva in doseganje prehoda k trajnostnemu kmetijskemu sektorju in nestrupenemu okolju;
- G. ker je iz razpoložljivih dokazov jasno razvidno, da izvajanje Direktive ni dovolj usklajeno s povezanimi politikami EU na področju pesticidov, kmetijstva in trajnostnega razvoja, med drugim zlasti, a ne izključno, s skupno kmetijsko politiko in uredbo o fitofarmacevtskih sredstvih; ker imajo Direktiva in povezani ukrepi na ravni EU velik potencial za dodatno krepitev in dodajanje vrednosti nacionalnim prizadevanjem in ukrepom v kmetijskem sektorju ter za krepitev varstva okolja in varovanja zdravja ljudi;
- H. ker je bil sedanji regulativni okvir, vključno z zahtevami po podatkih, oblikovan za ocenjevanje in upravljanje kemičnih fitofarmacevtskih sredstev ter je zato neprimeren za biološke aktivne snovi in sredstva z nizko stopnjo tveganja; ker ta neprimeren okvir močno upočasnjuje vstop bioloških fitofarmacevtskih sredstev z nizko stopnjo tveganja na trg in pogosto odvrta vlagatelje vlog; ker to ovira inovacije in konkurenčnost kmetijstva EU; ker to pomeni, da se zaradi pomanjkanja varnejših alternativ, vključno z biološkimi aktivnimi snovmi z nizko stopnjo tveganja, ne bo nadomestilo več kot 60 aktivnih snovi, ki jih je Evropska komisija opredelila kot kandidatke za zamenjavo;

Torek, 12. februar 2019

- I. ker primanjkuje fitofarmaceutskih sredstev z nizko stopnjo tveganja, vključno z biološkimi fitofarmaceutskimi sredstvi; ker je bilo od skoraj 500 snovi, ki so na voljo na trgu EU, le 13 snovi odobrenih kot fitofarmaceutska sredstva z nizko stopnjo tveganja, od tega 12 bioloških; ker je nezadostno izvajanje Direktive dejansko ustvarilo neenake konkurenčne pogoje v Evropi z različnimi nacionalnimi praksami, ki ovirajo optimalno uveljavljanje trajnostnih alternativ na trgu; ker ta položaj ovira zadosten prodor alternativnih sredstev z nizko stopnjo tveganja in brez kemikalij na trg EU, kar zmanjšuje njihovo privlačnost za kmete, ki se lahko namesto tega kratkoročno odločijo za stroškovno učinkovitejše alternative; ker pomanjkanje fitofarmaceutskih sredstev z nizko stopnjo tveganja, vključno z biološkimi fitofarmaceutskimi sredstvi, ovira razvoj in izvajanje integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi;
- J. ker ima ekološko kmetijstvo pomembno vlogo kot sistem z majhno uporabo pesticidov in bi ga bilo treba nadalje spodbujati;
- K. ker je na voljo vse več dokazov, da v Evropi število žuželk strmo upada, kar je povezano s sedanjimi ravnmi rabe pesticidov; ker opaženi strmi upad števila žuželk negativno vpliva ne le na celoten ekosistem in biotsko raznovrstnost, temveč tudi na kmetijski sektor ter njegovo prihodnjo gospodarsko blaginjo in proizvodnjo;
- L. ker je Evropa trenutno na razpotju, ki bo odločilno vplivalo na prihodnost kmetijskega sektorja in možnosti Unije, da doseže trajnostno rabo pesticidov, predvsem z reformo skupne kmetijske politike; ker reforma skupne kmetijske politike s seboj prinaša velik potencial za krepitev racionalizacije in uskladitve politik ter izvajanja Direktive, pa tudi za spodbujanje prehoda na okoljsko vzdržnejše kmetijske prakse;
- M. ker se v javnosti vse več razpravlja o uporabi konvencionalnih fitofarmaceutskih sredstev zaradi njihovih tveganj za zdravje ljudi in živali ter okolje;
- N. ker je treba spodbujati razvoj alternativnih postopkov ali tehnik, da bi zmanjšali odvisnost od konvencionalnih pesticidov in obravnavali vse večje nasprotovanje konvencionalnim fitofarmaceutskim sredstvom;
- O. ker mora Svet v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009 zagotoviti, da predpisana zahteva ravnanja iz Priloge III k Uredbi Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete⁽¹⁾ vključuje načela integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, vključno z dobro prakso varstva rastlin in nekemičnimi metodami za varstvo rastlin, zatiranje škodljivcev in upravljanje kmetijskih rastlin;
- P. ker je v EU v skladu z Direktivo obvezno izvajanje integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi; ker bi morale države članice in lokalne oblasti več pozornosti nameniti trajnostni uporabi pesticidov, vključno z drugimi možnostmi varstva rastlin z nizko stopnjo tveganja;
- Q. ker „trajnostne rabe“ pesticidov ni mogoče doseči brez upoštevanja izpostavljenosti ljudi kombinacijam aktivnih snovi in dodatkov ter njihovih kumulativnih ter možnih združenih in sinergijskih učinkov na zdravje ljudi;

Glavne ugotovitve

1. Želi spomniti na posebne cilje tematske strategije o trajnostni rabi pesticidov, med drugim zmanjšanje nevarnosti in tveganj za zdravje in okolje, ki izhajajo iz rabe pesticidov, izboljššan nadzor rabe in razširjanja pesticidov, zmanjšanje ravni zdravju škodljivih aktivnih snovi, vključno z nadomeščanjem najnevarnejših z manj nevarnimi alternativnimi snovmi, tudi z nekemičnimi, spodbujanje kmetijske pridelave z majhno uporabo pesticidov ali brez pesticidov ter oblikovanje preglednega sistema za poročanje in spremljanje napredka, doseženega pri izpolnjevanju ciljev strategije, vključno z razvojem ustreznih kazalnikov;

⁽¹⁾ UL L 270, 21.10.2003, str. 1.

Torek, 12. februar 2019

2. meni, da je bistveno, da se izvajanje Direktive oceni skupaj s splošno politiko EU glede pesticidov, vključno s pravili iz uredbe o fitofarmacevtskih sredstvih, Uredbe (EU) št. 528/2012 (uredba o biocidih) ⁽¹⁾, uredbe o mejnih vrednostih ostankov pesticidov in Uredbe (ES) št. 178/2002 (uredba o splošni živilski zakonodaji) ⁽²⁾;

3. obžaluje, da je kljub prizadevanjem skupna raven napredka držav članic pri izvajanju nezadostna za izpolnjevanje glavnih ciljev Direktive in sprostitev njenega celotnega potenciala za zmanjšanje splošnih tveganj, ki izhajajo iz rabe pesticidov, in sicer ob hkratnem zmanjšanju odvisnosti od pesticidov, za spodbujanje tranzicije na ekološko trajnostne in varne tehnike za varstvo rastlin in doseganje nujno potrebnih izboljšav okolja in zdravja, čemur je bila Direktiva izrecno namenjena; obžaluje triletno zamudo Komisije pri predložitvi poročila o izvajanju Direktive;

4. poudarja, da mora biti izvajanje Direktive celovito in mora zajemati vse potrebne vidike in da delno izvajanje, to je izvajanje nekaterih elementov, drugih pa ne, ne zadošča za uresničitev splošnega namena Direktive, da se doseže trajnostna raba pesticidov; poudarja, da ima izvajanje praks integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, kot so nekemične alternative in fitofarmacevtska sredstva z nizko stopnjo tveganja, posebno pomembno vlogo v prizadevanjih za doseganje tega cilja;

5. je seznanjen, da je Komisija v svojem poročilu o napredku za leto 2017 poročala o precejšnjih pomanjkljivostih v nacionalnih akcijskih načrtih držav članic, kar kaže, da so nekatere države manj zavezane varstvu okolja in zdravja, kar bi lahko povzročilo nepošteno konkurenco na trgu in omajalo enotni trg; si pridržuje pravico, da države članice, ki ne dosegajo skladnosti, prijavi komisarki za konkurenco;

6. izraža zaskrbljenost, ker približno 80 % nacionalnih akcijskih načrtov držav članic ne vsebuje nobenih posebnih informacij o tem, kako količinsko opredeliti doseganje številnih ciljev, zlasti tistih v zvezi z integriranim varstvom rastlin pred škodljivimi organizmi in ukrepi za varstvo voda; poudarja, da to znatno otežuje postopek merjenja napredka držav članic pri izpolnjevanju glavnih ciljev in namena Direktive;

7. je zaskrbljen ob dejstvu, da so nacionalni akcijski načrti neskladni glede določanja količinskih ciljev, ukrepov in časovnih razporedov za različna akcijska področja, zaradi česar je doseženi napredek nemogoče ocenjevati; obžaluje, da so le v petih nacionalnih akcijskih načrtih določeni velikopotezni merljivi cilji, od tega pa so štirje povezani z zmanjševanjem tveganja in le eden z zmanjševanjem uporabe; obžaluje, da je revidirani nacionalni akcijski načrt doslej predložilo samo 11 držav članic, čeprav je bil rok za revizijo konec leta 2017;

8. obžaluje, da v številnih državah članicah ni zadostne zavezanosti praksam integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, ki temeljijo na osmih načelih in dajejo prednost nekemičnim alternativam pesticidom; obžaluje, da se zdi, da je eden od glavnih izzivov v zvezi z izvajanjem integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi, ki so temelj Direktive, sedanje pomanjkanje ustreznih instrumentov in metod nadzora, s katerimi bi se ocenjevala skladnost v državah članicah, pa tudi jasnih pravil in smernic; poudarja, da je celovito izvajanje integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi eden od ključnih ukrepov za zmanjšanje odvisnosti od rabe pesticidov v trajnostnem kmetijstvu, ki je okolju prijazno, ekonomsko vzdržno in družbeno odgovorno ter prispeva k prehranski varnosti v Evropi in ob tem krepi biotsko raznovrstnost ter zdravje ljudi in živali, spodbuja podeželsko gospodarstvo in zmanjšuje stroške kmetov, tako da omogoča uveljavljanje nekemičnih alternativ in fitofarmacevtskih sredstev z nizko stopnjo tveganja na trgu na različnih evropskih območjih; poudarja, da so za okrepitev uvajanja praks integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi na posameznih kmetijah potrebne dodatne finančne spodbude in izobraževalni ukrepi;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

Torek, 12. februar 2019

9. meni, da je integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi dragoceno orodje za kmete v boju proti škodljivcem in boleznim, pa tudi za zagotovitev dobrega donosa; ugotavlja, da ima okrepljeno uvajanje integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi dvojni namen, in sicer izboljšati varovanje okolja in biotske raznovrstnosti ter zmanjšati stroške, ki jih imajo kmetje pri prehodu na bolj trajnostne alternative in zmanjšanju rabe konvencionalnih pesticidov; ugotavlja, da so potrebna večja prizadevanja za spodbujanje integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi prek raziskav in svetovalnih organov držav članic; opozarja, da ima lahko integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi pomembno vlogo pri zmanjševanju količine in vrst uporabljenih pesticidov;

10. ugotavlja, da je v okviru nabora orodij za integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi tudi biotično zatiranje in da vključuje spodbujanje ali uvajanje koristnih vrst, ki plenijo in zato omejujejo populacije škodljivih organizmov ter njihovo število ohranjajo na vzdržni ravni; zato poudarja, da je treba pred kemičnimi pesticidi dati prednost trajnostnim biološkim, fizikalnim in drugim nekemičnim metodam, če zadostujejo za obvladovanje škodljivcev; poudarja tudi, da je pomembno uporabljati kemične pesticide selektivno in ciljno usmerjeno, sicer bi se lahko ta koristna sredstva za zatiranje škodljivcev izgubila, zaradi česar bi bile kmetijske rastline dovzretnejše za prihodnje napade;

11. je zaskrbljen nad zelo majhnim napredkom pri spodbujanju inovacij, razvoja in uveljavljanja alternativ z nizko stopnjo tveganja in nekemičnih alternativ konvencionalnim pesticidom; ugotavlja, da zgolj peščica nacionalnih akcijskih načrtov vsebuje spodbude za registracijo takih alternativnih proizvodov in metod; poudarja, da je položaj zaradi pomanjkanja ustreznih aktivnih snovi kočljiv zlasti za manjše uporabe;

12. poudarja, da je trajnostna in odgovorna raba pesticidov prvi pogoj za registracijo fitofarmaceutskih sredstev;

13. obžaluje nerazpoložljivost aktivnih snovi in fitofarmaceutskih sredstev z nizko stopnjo tveganja, ki jo povzročajo predvsem dolgotrajni postopki ocenjevanja, odobritve in registracije, deloma zato, ker je krajši 120-dnevni časovni okvir za odobritev v takih primerih na ravni držav članic le redko izpolnjen; poudarja, da trenutni položaj ni v skladu z načeli spodbujanja in izvajanja integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi in da je pomembno imeti na voljo pesticide z nizko stopnjo tveganja, ustrezne raziskave in izmenjavo dobre prakse v državah članicah in med njimi, da bi se v celoti izkoristil potencial integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi; meni, da bi hitrejši postopek odobritve spodbudil industrijske raziskave za razvoj novih aktivnih snovi z majhnim tveganjem, vključno z inovativnimi snovmi z majhnim tveganjem, ter tako omogočil, da bo kmetom na voljo dovolj orodij za varstvo rastlin, tako da bodo lahko hitreje prešli na trajnostna fitofarmaceutska sredstva in bo integrirano zatiranje škodljivih organizmov učinkovitejše;

14. opozarja, da večja odpornost na pesticide povečuje njihovo uporabo in odvisnost od njih; ugotavlja, da večja raba pesticidov in odvisnost od njih pomenita visoke stroške za kmete, in sicer zaradi visokih vhodnih stroškov ter manjšega donosa, ki ga povzročata siromašenje in slabšanje kakovosti tal;

15. meni, da bi večja razpoložljivost fitofarmaceutskih sredstev z nizkim tveganjem na trgu zmanjšala tveganje odpornosti na aktivne snovi in negativne vplive na neciljne vrste zaradi vsesplošne rabe fitofarmaceutskih sredstev;

16. v zvezi s tem ugotavlja, da je odpornost na pesticidne aktivne snovi pri hitro razmnožujočih se škodljivcih in boleznih biološko neizogibna in da postaja to vse večji problem; zato poudarja, da je treba pred kemičnimi pesticidi dati prednost trajnostnim biološkim, fizikalnim in drugim nekemičnim metodam, če zadostujejo za obvladovanje škodljivcev; želi opozoriti, da bi bilo treba kemične pesticide uporabljati selektivno in ciljno; poudarja, da bi se sicer lahko ta koristna sredstva za zatiranje škodljivcev izgubila, kmetijske rastline pa bi bile dovzretnejše za prihodnje napade;

17. nadalje ugotavlja, da bo največje zmanjšanje količine pesticidov verjetno posledica sistemskih sprememb, ki zmanjšujejo dovzetnost za napad škodljivcev, dajejo prednost strukturni in biološki raznovrstnosti pred monokulturami in stalno pridelavo ter zmanjšujejo odpornost škodljivcev na aktivne snovi; zato poudarja, da se je treba osredotočiti na kmetijsko-ekološke metode, s katerimi postane ves kmetijski sistem odpornejši na škodljivce, ter te metode financirati in uveljaviti;

Torek, 12. februar 2019

18. poudarja, da skupna kmetijska politika v svoji sedANJI obliki ne spodbuja dovolj zmanjševanja odvisnosti kmetij od pesticidov in uveljavljanja tehnik ekološke pridelave; meni, da so potrebni posebni instrumenti politike v skupni kmetijski politiki po letu 2020, ki bi pomagali spremeniti obnašanje kmetov glede rabe pesticidov;

19. obžaluje dejstvo, da v predlogu Komisije o novi skupni kmetijski politiki po letu 2020 načelo integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi ni vključeno v predpisane zahteve ravnanja iz Priloge III tega predloga; poudarja, da bo pomanjkanje povezave med Direktivo in novim modelom skupne kmetijske politike dejansko oviralo zmanjševanje odvisnosti od pesticidov;

20. ugotavlja, da večina držav članic uporablja nacionalne kazalnike tveganja za delno ali celotno oceno škodljivega učinka rabe pesticidov; opozarja, da se države članice kljub izrecni obveznosti iz člena 15 Direktive še vedno niso dogovorile o usklajenih kazalnikih tveganja za celotno EU, kar skoraj v celoti onemogoča primerjavo napredka, ki so ga dosegle različne države članice in Unija kot celota; pozdravlja dejstvo, da je Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo 25. januarja 2019 sprejel usklajene kazalnike tveganja;

21. poudarja temeljni pomen biotske raznovrstnosti in stabilnih ekosistemov, zlasti v primeru čebel in drugih žuželk opravevalk, ki so bistvenega pomena za zagotavljanje zdravega in trajnostnega kmetijskega sektorja; poudarja, da varstvo biotske raznovrstnosti ni zgolj vprašanje varstva okolja, temveč je tudi sredstvo za zagotavljanje trajne prehranske varnosti Evrope v prihodnje;

22. je globoko zaskrbljen zaradi stalne in potencialno nepovratne izgube biotske raznovrstnosti v Evropi in zaskrbljujočega zmanjševanja števila krilatih žuželk, vključno z opravevalci, kot kažejo ugotovitve znanstvene študije iz oktobra 2017 o biomasi letečih žuželk ⁽¹⁾, v skladu s katero se je populacija letečih žuželk v 63 naravovarstvenih območjih v Nemčiji v 27 letih zmanjšala za več kot 75 %; poudarja tudi, da se je pomembno zmanjšalo tudi število razširjenih vrst ptic v Evropi, kar je lahko posledica zmanjšanja populacije žuželk; je seznanjen tudi z nenamernimi učinki pesticidov na tla in organizme v tleh ⁽²⁾ ter druge neciljne vrste; meni, da so pesticidi eden glavnih dejavnikov zmanjševanja števila žuželk, vrst ptic na kmetijskih zemljiščih in drugih neciljnih organizmov, in nadalje poudarja, da mora Evropa preiti na bolj trajnostno rabo pesticidov in povečati število nekemičnih alternativ in fitofarmaceutskih sredstev z nizko stopnjo tveganja za kmete;

23. trdi, da zlasti pesticidi na osnovi neonicotinoidov prispevajo k zaskrbljujočemu upadanju čebeljih populacij v vsej Evropi, kot kažejo številne mednarodne študije, ki so bile podlaga državljskim peticijam s stotisoči podpisov z vse celine;

24. priznava, da so nacionalni akcijski načrti in integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi pomembni za občutno zmanjšanje rabe pesticidov, da se prepreči nepovratna izguba biotske raznovrstnosti, in sicer ob hkratnem dajanju prednosti kmetijsko-ekološkim ukrepom in ekološkemu kmetovanju, kjer koli je to mogoče;

25. nadalje poudarja, da je razvoj trajnostnih kmetijskih možnosti nujen za zmanjšanje vpliva podnebnih sprememb na prehransko varnost;

26. izraža posebno zaskrbljenost nad nadaljnjo rabo pesticidov z aktivnimi snovmi, ki so mutagene, rakotvorne ali strupene za razmnoževanje ali ki imajo značilnosti endokrinih motilcev in so škodljive za ljudi ali živali; poudarja, da raba takih pesticidov ni skladna s cilji in namenom Direktive;

27. poudarja, da je vodno okolje še posebej občutljivo na pesticide; pozdravlja dejstvo, da so nekatere države članice sprejele številne ukrepe za njegovo varovanje pred pesticidi; vendar obžaluje, da večina držav članic ni določila količinskih ciljev in časovnih razporedov za ukrepe za varovanje vodnega okolja pred pesticidi, tiste, ki so jih, pa niso določile, kako naj se doseganje ciljev meri; meni, da bi bilo treba v vodnem okolju izboljšati spremljanje pesticidov, ki se trenutno uporabljajo;

⁽¹⁾ <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

⁽²⁾ https://esdac.jrc.ec.europa.eu/public_path/shared_folder/doc_pub/EUR27607.pdf

Torek, 12. februar 2019

28. ugotavlja, da je kmetijstvo eden glavnih virov onesnaževanja vodnih teles s pesticidi, zaradi katerih je kemijsko stanje teh vodnih teles slabo; poudarja, da je preprečevanje, da bi pesticidi vstopili v sladkovodne sisteme, stroškovno učinkovitejše in da morajo države članice kmetom glede tega zagotoviti ustrezne spodbude; v zvezi s tem priznava tudi, da je izvajanje okvirne direktive o vodah pomembno za izboljšanje kakovosti vode; pozdravlja napredek držav članic pri reševanju težave prednostnih snovi, kar je omogočilo, da več vodnih teles izpolnjuje standarde za snovi, kot so kadmij, svinec in nikelj, ter pesticide;

29. obžaluje, da izvajalci, pristojni za pitno vodo, zaradi slabšanja kakovosti vodnih virov vodo vse pogosteje dodatno čistijo, da zagotovijo, da je voda, namenjena za prehrano ljudi, v skladu z mejnimi vrednostmi za pesticide iz Direktive Sveta 98/83/ES o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi, in da stroške krijejo potrošniki, ne pa onesnaževalci;

30. poudarja, da so nekateri pesticidi mednarodno priznani kot obstojna organska onesnaževala zaradi možnosti njihovega prenosa na dolge razdalje, dolgega obstoja v okolju, sposobnosti biomagnifikacije v prehranski verigi in biološkega kopičenja v ekosistemih, pa tudi ker imajo pomembne negativne učinke na zdravje ljudi;

31. pozdravlja dejstvo, da so bile v vseh državah članicah vzpostavljene sheme za usposabljanje in izdajanje potrdil v zvezi z uporabo fitofarmaceutskih sredstev, a obžaluje, da v nekaterih državah članicah obveznosti usposabljanja niso izpolnjene za vsa strokovna področja iz Priloge I; poudarja, da je pomembno uporabnike usposabljati, da se zagotovi varna in trajnostna uporaba fitofarmaceutskih sredstev; meni, da je primerno razlikovati med poklicnimi in nepoklicnimi uporabniki, saj zanje ne veljajo iste obveznosti; poudarja, da bi morali tako poklicni kot nepoklicni uporabniki fitofarmaceutskih sredstev opraviti ustrezno usposabljanje;

32. je seznanjen z možnostmi uporabe inteligentne tehnologije in preciznega kmetovanja kot načina za boljše upravljanje fitofarmaceutskih sredstev in za preprečevanje njihovega raznašanja na območja, kjer niso potrebna, na primer s precizno tehnologijo brezpilotnih zrakoplovov ali globalnih pozicionirnih sistemov (GPS); poudarja tudi, da bi bilo mogoče izboljšati uveljavljanje takšnih rešitev v državah članicah, če bi bile te bolj vključene v tečaje usposabljanja in sisteme izdaje potrdil za uporabnike pesticidov v nacionalnih akcijskih načrtih;

33. poudarja, da se fitofarmaceutska sredstva ne uporabljajo samo v kmetijstvu, temveč tudi za zatiranje plevela in škodljivcev na območjih, ki jih uporabljajo javnost ali ranljive skupine iz člena 12a Direktive, vključno z javnimi parki in železniškimi progami; ker je uporaba fitofarmaceutskih sredstev na teh območjih neustrezna; pozdravlja dejstvo, da je več držav članic ter številne regionalne in lokalne vlade sprejelo ukrepe za omejitve ali prepoved rabe pesticidov na območjih, ki jih uporabljajo javnost ali ranljive skupine; vseeno ugotavlja, da večina držav članic ni določila merljivih ciljev;

34. izraža zaskrbljenost, ker številne države članice zahteve iz člena 12(a) ne razlagajo pravilno, in sicer jo razumejo, kot da se nanaša le na nekmetijsko uporabo, čeprav ranljive skupine, kot so opredeljene v Uredbi (ES) št. 1107/2009, dejansko vključujejo prebivalce, ki so dolgoročno izpostavljeni visokim koncentracijam pesticidov; poleg tega ugotavlja, da je Komisija potrdila, da ni pravnega razloga, v skladu s katerim bi bilo treba uporabo v kmetijstvu izključiti iz določb člena 12;

35. je seznanjen s stalno podporo držav članic ekološkemu kmetijstvu kot sistemu z majhno rabo pesticidov; pozdravlja, da se število ekoloških kmetij v Uniji še naprej povečuje, vendar ugotavlja, da je napredek v državah članicah še vedno precej različen;

36. ugotavlja, da ekološki kmetovalci utrpijo gospodarske izgube, kadar sta njihova tla in ekološki pridelek kontaminirana zaradi rabe pesticidov na sosednjih kmetijah, na primer z zanašanjem pesticidov v škropivu in premiki obstojnih aktivnih snovi v okolju; poudarja, da so zato ekološki kmetovalci zaradi dejanj, ki so zunaj njihovega nadzora, morda prisiljeni ta pridelek prodati kot konvencionalen in so prikrajšani za cenovno premijo ali pa celo izgubijo ekološki certifikat;

Torek, 12. februar 2019

37. želi opozoriti, da države članice na splošno sicer imajo sisteme za zbiranje informacij o akutnih zastrupitvah s pesticidi, a je pogosto vprašljivo, kako točni so ti podatki in kako se uporabljajo; poudarja, da sistemi za zbiranje tovrstnih informacij o kroničnih zastrupitvah niso zelo razširjeni;

38. poudarja, da je zadnje poročilo Evropske agencije za varnost hrane o ostankih pesticidov v hrani pokazalo, da je bilo 97,2 % vzorcev po vsej Evropi v okviru pravnih omejitev zakonodaje EU, kar priča o izjemno strogem in varnem sistemu pridelovanja hrane;

Priporočila

39. poziva države članice, naj nemudoma dokončajo izvajanje Direktive;

40. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo vsi ustrezni deležniki, tudi javnost, vključeni v vse dejavnosti deležnikov v zvezi s pesticidi, kot je določeno v Direktivi 2003/35/ES in Aarhuški konvenciji;

41. poziva države članice, naj imajo proaktivno vlogo pri praktičnem izvajanju Direktive, da bi ugotovile primanjkljaje in specifična področja, ki zahtevajo posebno pozornost glede varovanja zdravja ljudi in okolja, in se ne omejujejo na običajne mehanizme nacionalnega prenosa in nadzora;

42. poziva države članice, naj priznajo, da mora EU nemudoma ukrepati in preiti na bolj trajnostno rabo pesticidov ter da so za izvajanje takšnih praks odgovorne predvsem države članice; poudarja, da je hitro ukrepanje bistveno;

43. poziva države članice, naj se držijo določenih časovnih razporedov za predložitev revidiranih nacionalnih akcijskih načrtov; poziva tiste države članice, ki tega še niso storile, naj to nemudoma storijo, tokrat z jasnimi količinskimi cilji in merljivim splošnim ciljem takojšnjega in dolgoročnega dejanskega zmanjšanja tveganj in vplivov rabe pesticidov, vključno z jasno opredeljenimi cilji letnega zmanjšanja, pri čemer naj se posebna pozornost nameni morebitnim učinkom na opraševalce ter spodbujanju in uveljavljanju trajnostnih nekemičnih alternativ in fitofarmaceutskih sredstev z nizko stopnjo tveganja, v skladu z načeli integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi;

44. poziva Komisijo, naj predlaga ambiciozen vseevropski zavezujoči cilj za zmanjšanje uporabe pesticidov;

45. poziva Komisijo, naj nadalje razvija smernice o vseh načelih integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi in njihovem izvajanju; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj oblikuje smernice o določitvi meril za merjenje in ocenjevanje izvajanja integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi v državah članicah;

46. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za spodbujanje pesticidov z nizko stopnjo tveganja in dajo prednost nekemičnim možnostim in metodam, ki predstavljajo najmanjše tveganje za zdravje in naravno okolje, hkrati pa zagotavljajo učinkovito in uspešno varstvo kmetijskih rastlin; poudarja, da bo to uspešno le, če se okrepijo gospodarske spodbude za kmete, da izberejo takšne možnosti;

47. poziva Komisijo in države članice, naj več pozornosti namenijo spodbujanju razvoja, raziskav, registracije in trženja bioloških alternativ in alternativ z nizko stopnjo tveganja, tudi s povečanjem možnosti financiranja v programu Obzorje Evropa in večletnem finančnem okviru za obdobje 2021-2027; opozarja, da je pomembno pred kemičnimi pesticidi dati prednost trajnostnim biološkim, fizikalnim in drugim nekemičnim metodam, če zadostujejo za obvladovanje škodljivcev; želi spomniti, da je pomembna dodana vrednost ekološko trajnostnih in varnih tehnik za varstvo rastlin;

48. poziva Komisijo, naj nemudoma izpolni zavezo na podlagi sedmega okoljskega akcijskega programa, da bo pripravila strategijo Unije za nestrupeno okolje, ki spodbuja inovacije in razvoj trajnostnih nadomestil, vključno z nekemičnimi rešitvami; pričakuje, da bo Komisija v tej strategiji upoštevala zlasti vplive pesticidov na okolje in zdravje ljudi;

49. spodbuja večji poudarek na zmanjševanju tveganja, saj bi lahko bila obsežna uporaba snovi z nizko stopnjo tveganja bolj škodljiva od omejene uporabe snovi z visoko stopnjo tveganja;

Torek, 12. februar 2019

50. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo boljšo skladnost Direktive in njenega izvajanja s povezano zakonodajo in politikami EU, predvsem z določbami skupne kmetijske politike in Uredbo (ES) št. 1107/2009, in naj v skladu s členom 14 Direktive načela integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi vključijo v skupno kmetijsko politiko kot pravne zahteve;

51. poziva Komisijo in države članice, naj na podlagi Uredbe (ES) št. 1107/2009 strogo omejijo število odstopanj zaradi uporabe bistvenega pomena in posodobijo ustrezne dokumente s smernicami, da se zagotovi, da bo ocena tveganja pesticidov odražala dejansko izpostavljenost in pogoje ter upoštevala vse možne vplive na zdravje in okolje;

52. priporoča, naj se državam članicam zagotovi prožnost, da integrirano varstvo rastlin pred škodljivimi organizmi uporabljajo kot del ukrepov ozelenitve v okviru skupne kmetijske politike;

53. pozdravlja dejstvo, da je Stalni odbor za rastline, živali, hrano in krmo nedavno sprejel usklajene kazalnike tveganja in poziva države članice, naj nadaljujejo s sprejemanjem in izvajanjem usklajenih kazalnikov tveganja, kot je nedavno predlagala Komisija, da bi ustrezno spremljale zmanjšanje vplivov pesticidov;

54. poziva Komisijo, naj vzpostavi popolnoma delujoč in pregleden sistem za redno zbiranje statističnih podatkov o rabi pesticidov, o vplivih poklicne in nepoklicne izpostavljenosti pesticidom na zdravje ljudi in živali ter o ostankih pesticidov v okolju, zlasti v tleh in vodi;

55. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo raziskovalne programe, katerih namen je določiti vplive rabe pesticidov na zdravje ljudi, in sicer ob upoštevanju vseh toksikoloških in dolgoročnih učinkov, vključno z imunotoksičnostjo, povzročenjem endokrinih motenj in toksičnostjo za razvoj živčnega sistema, ter s poudarkom na učinkih, ki jih ima prednatalna izpostavljenost pesticidom na zdravje otrok;

56. poziva Komisijo, naj pri upravljanju in uporabi splošno uporabljanih fitofarmaceutskih sredstev uporabi pristop na podlagi tveganj, ki bo potrjen z neodvisnimi, strokovno pregledanimi znanstvenimi dokazi;

57. poziva Komisijo, naj v skladu s svojima resolucijama z dne 15. februarja 2017 o bioloških pesticidih z majhnim tveganjem in z dne 13. septembra 2018 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 o fitofarmaceutskih sredstvih pred koncem svojega sedanjega mandata pripravi posebni zakonodajni predlog o spremembi Uredbe (ES) št. 1107/2009, in sicer zunaj splošne revizije v povezavi s pobudo REFIT, da se dodata opredelitev pojma in posebna kategorija za „naravno prisotne snovi“ in „naravnim enake snovi“, za katere bi bilo merilo prisotnost snovi in izpostavljenost tej snovi v naravi, in da bi vzpostavili strog in hiter postopek ocene, odobritve in registracije bioloških pesticidov z nizko stopnjo tveganja;

58. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo učinkovito izvajanje obveznosti Unije po Protokolu h Konvenciji iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja in Stockholmski konvenciji iz leta 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih, in si torej bolj prizadevajo za odpravo proizvodnje pesticidov, ki so obstojna organska onesnaževala, njihovega dajanja v promet in uporabe, ter naj obenem oblikujejo določbe o odstranjevanju odpadkov, ki te snovi vsebujejo ali so z njimi kontaminirani;

59. poziva države članice, naj zagotovijo, da so na voljo strokovno usposobljene in neodvisne svetovalne službe, ki končnim uporabnikom zagotavljajo nasvete in usposabljanja o trajnostni rabi pesticidov, in zlasti o integriranem varstvu rastlin pred škodljivimi organizmi;

60. poziva Komisijo in države članice, naj več pozornosti namenijo nadaljnjim naložbam in raziskavam na področju razvoja in uveljavljanja tehnologij preciznega kmetovanja in digitalnega kmetijstva, da bi postala fitofarmaceutska sredstva učinkovitejša in bi se znatno zmanjšala odvisnost od pesticidov, kar je tudi namen Direktive, s čimer bi se zmanjšala izpostavljenost poklicnih uporabnikov in splošne javnosti; meni, da uporaba digitalnega kmetijstva ali preciznega kmetovanja ne bi smela povzročiti odvisnosti od surovin ali finančne zadolženosti kmetov;

Torek, 12. februar 2019

61. poziva Komisijo in države članice, naj ne dovolijo več uporabe fitofarmaceutskih sredstev na območjih, ki jih uporabljajo širša javnost ali ranljive skupine, kot je določeno v členu 3(14) Uredbe (ES) št. 1107/2009;
62. poziva Komisijo in države članice, naj posebno pozornost namenijo varstvu ranljivih skupin, opredeljenih v členu 3 (14) Uredbe (ES) št. 1107/2009, zlasti ob upoštevanju sedanjega pomanjkljivega varstva prebivalcev podeželja, ki živijo na območju gojenja kulturnih rastlin; zato poziva Komisijo in države članice, naj predlagajo takojšnjo prepoved uporabe pesticidov v zadostni oddaljenosti od stanovanjskih zgradb, šol, otroških igrišč, vrtcev in bolnišnic;
63. poziva Komisijo in države članice, naj vlagajo v nadaljnje raziskave o vplivu pesticidov na neciljne vrste in takoj sprejmejo ukrepe za zmanjšanje tega vpliva;
64. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo kmetijski model, ki se bo opiral na preventivne ukrepe in posredne strategije varstva rastlin, da se bo zmanjšala uporaba zunanjih surovin, ter na večnamenske naravno prisotne snovi; priznava potrebo po več raziskavah in razvoju preventivnih in posrednih kmetijsko-ekoloških fitofarmaceutskih strategij;
65. poziva države članice, naj povečajo naložbe v prilagoditvene prakse, s katerimi bi se preprečilo, da bi kmetijske kemikalije prodirale v površinsko in globinsko vodo, pa tudi naložbe v ukrepe za zaježitev morebitnih iztekanj teh snovi v potoke, reke in morja; priporoča, da se prepove njihova uporaba na tleh, na katerih bi lahko pronicale v podtalnico;
66. poudarja, da je izredno pomembno, da se redno ocenjuje sorazmernost med količino prodanih pesticidov in kmetijskim območjem, na katerem se uporabijo, pri čemer se je treba opreti na zbirke podatkov o uporabnikih in prodajne evidence;
67. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo celovito in enotno uporabo meril za izključitev na podlagi nevarnosti za aktivne snovi, ki so mutagene, rakotvorne ali strupene za razmnoževanje ali imajo značilnosti endokrinih motilcev;
68. poziva države članice, naj dosledno spoštujejo, da je v EU prepovedano uvažati pesticide iz tretjih držav, in poostrijo nadzor nad uvoženo hrano;
69. poziva Komisijo, naj skrbno upošteva vse ukrepe, ki so na voljo za zagotavljanje skladnosti, vključno z začetkom postopka za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki niso izpolnile obveznosti popolnega izvajanja Direktive;
70. poziva Komisijo, naj sprejme odločne ukrepe zoper države članice, ki sistematično zlorabljajo odstopanja v zvezi s prepovedanimi pesticidi, ki vsebujejo neonikotinoide;
71. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se v zvezi z varovanjem vodnih virov v celoti izvaja in učinkovito uveljavlja načelo odgovornosti povzročitelja;
72. poziva, naj se v programu Obzorje Evropa zagotovi dovolj sredstev za spodbujanje razvoja fitofarmaceutskih strategij na podlagi sistemskega pristopa, ki združuje inovativne kmetijsko-ekološke tehnike in preventivne ukrepe za čim manjšo uporabo zunanjih surovin;
73. poziva Komisijo, naj vzpostavi vseevropsko platformo o trajnostni rabi pesticidov, ki bo združevala sektorske deležnike in predstavnike na lokalni in regionalni ravni za spodbujanje izmenjave informacij in primerov dobre prakse v zvezi z zmanjševanjem rabe pesticidov;

o

o o

74. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-